

Ihlamur Ağacı İle Yeniden

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 25 Haziran 2024

Erkek

-Uzaklarda bir yerde, ihlamur dallarında,
Benimle birlikte şafakları bekleyen bir hayaldin.
Günün her kıvılcığına dönüşünde, ben ateş rengine dönerken,
Sen beyaz bir gelinliktin.
Nice arzu bana hayal kurdurdu ve gülüşün ümit verdi.
Büyük bir aşk masalının,
Çılgın sarhoşluğuydu bu.
Birgün ufuk çizgisinin kırıldığı bir yerden gelecektin ve geldin.
O çizgide sen varsın artık, göğün maviye döndüğü her köşede,
Siyah saçların tül oldu gecelere...

Kadın

-Ihlamur dallarındaki hayali bilmesem de,
Kuytularda suskunca bekledim.
Gölgen ruhuma ulaştığında ben de seninle,
Şafaklara erdim.

Zaten seni ne çok sevdiğimi gördüğünde anlamışsındır;
Sen olmayınca günler çok hüzünlü,
Sen olmayınca neşe yoktu.
Dimağım görüntüleri her yenilediğinde artardı sancılarım,
Seni aradım o ufuk çizgisinde.
Göğün maviye döndüğü her köşesinde siyah saçlarım tül olma hevesinde.

Erkek

Bir an geldiğini, sonra güldüğünü tahayyül ederdim.
Bir Haziran çiçeği gibi kokun gelirdi burnuma.
İçime çekerdim,
Savunmaya teşebbüstü oysa yokluğunda.
Bir hayaldi belki gelişin.
Boz bir baykuş öterdi bahçemde geceyi hatırlatıp,
Bu Haziran ötmedi biliyor musun?
Çünkü sen geldin ve geceler bitti...

Kadın

-Geceler değil aslında biten, karanlıklar belki.
Düşünüyorum da;
Eski şiirlerindeki başkaldırının, İhlamur ağacının yasının,
Güneşin, İtr çiçeğinin ve mis gibi çam kokularının şu sevdalı
Halimize nasıl şaştığını?
İnanmak zor olsa da, bir solukta yaşadık her şeyi yıllardır birlikteymişiz gibi.
Gözlerimin içine bak, görmüyor musun mutluluğumu.
Veranda kahvaltılarında; Karşımızda boynu bükük duran,
Sonbahar yorgunluğundaki ihlamur da artık mutluluğumuzun farkında.

Erkek

-Yerkürenin sınırları içinde umuda hep yer var dedim her zaman.
Gönül tarlamdaki ilk hasat hep umut oldu.
Güneşin oğulları, kızları hep burada doğdular.
Eğer yürekte istersek, düş değil sevmek, sevilme.
Bir kıvılcım eşliğinde Güneşe gömülmek isteyen her kimse,
Gelmeli ihlamur ağacının gölgesine ve sevgiye.

Kadın

-Ben Güneşin kızırım!
Başımı her zaman dik tuttum, sağduyumu kaybetmedim,
Ben de umuda yelken açtım
Ve bir gün sevip, sevilmeyi bekledim.
İhlamur ağacının efsunlu kokusu her İlkbahar'da yeni umuttu.
Anılardan arınıp, küllerden doğmak bu galiba.
Hayat artık eski hayat değil, onu ikimiz birlikte yaşayacağız.

Erkek

-Ben Güneşin oğluyum!
Yağmurları uslandırıp, göğü kucakladım.
İki sevişme arası değil yaşadığım, bir ömür belki.
Yaşamak uzun bir yolsa eğer,
İki sevişme arası olmamalı sevdalar.
Uzarlarda bir yerde ihlamur dallarında bir hayaldin
Ve iyi ki geldin.
Hayat artık eski hayat değil onu ikimiz birlikte yaşayacağız.

Şiir Mehmet Fikret ÜNALAN
Yorum Nevin Elbasan ÜNALAN ve Mehmet Fikret ÜNALAN
Haziran'ın yirmidördükibinyirmidört
Güzelçamlı/Kuşadası